

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Нишу
II-2 У. 22558/18
26.09.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Томислава Медведа, председника већа, Бисерке Савић и Јасмине Крстић, чланова већа, са судским саветником Снежаном Петровић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца АА, из ..., ..., поднетој ради поништаја решења туженог Министарства привреде Републике Србије, број 720-00-00446/2018-10 од 14.11.2018. године, у предмету промене података у Регистру привредних субјеката ради брисања предузетника, у нејавној седници већа, одржаној дана 26.09.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Министарства привреде Републике Србије, број 720-00-00446/2018-10 од 14.11.2018. године и предмет **ВРАЋА** надлежном органу на поновно одлучивање.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења Регистратора Агенције за привредне регистре који води Регистар привредних субјеката БП .../2018 од 19.10.2018. године, којим је одбачена регистрациона пријава брисања код тужиоца јер је утврђено да нису испуњени услови из члана 14. став 1. тачка 6. Закона о поступку регистрације у Агенцији за привредне регистре, односно из разлога што уз пријаву нису приложени прописани документи.

Тужбом поднетом Управном суду 14.12.2018. године, тужилац оспорава

законитост решења туженог органа наводећи да је оспорено решење донето услед погрешне примене материјалног права, а на штету тужиоца. Нводи да ни тужени, а ни првостепени орган нису извели све потребне доказе које је тужилац предлагао, чиме су начинили повреду правила управног поступка, затим да је у току читавог поступка указивао да је тешко оболео, наводећи дијагнозе о болестима, што га спречава да обавља послове такси возача, јер тиме доводи у опасност кориснике услуга превоза, себе, а и друге учеснике у саобраћају. Сматра да недостављање пореске потврде о измирењу пореза не треба да представља сметњу за одјаву делатности, већ да, уколико има нерешених обавеза, о томе како их регулисати, треба решавати у парничном поступку. Предлаже да Суд уважи тужбу тужиоца, поништи оспорено решење и предмет врати на поновни поступак и одлучивање.

Тужени орган је доставио Суду списе предмета ове управне ствари и одговор на тужбу у коме је навео да у потпуности остаје код разлога датих у образложењу оспореног решења, да су наводи тужиоца већ истицани у жалби и оцењени као неосновани и предлаже да Суд тужбу одбије.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу, као и свих списа ове управне ствари, испитујући законитост оспореног решења, у смислу члана 41. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), Управни суд је оценио да је тужба основана.

Из списка и образложења оспореног решења, произилази да је тужилац поднео првостепеном органу регистрациону пријаву брисања број БП .../2018, уз коју је досавио отпусну листу са епикризом ..., као доказ о свом здравственом стању. Поступајући по поднетој пријави, првостепени орган је решењем од 19.10.2018. године, исту одбацио, због неиспуњењавања услова из члана 14. став 1. тачка 6. Закона о поступку регистрације у Агенцији за привредне регистре (“Службени гласник РС”, број 99/11 и 83/14), са образложењем да тужилац није доставио уверење/потврду надлежне организационе јединице Пореске управе РС и уверење/потврду пореске администрације надлежне јединице локалне самоуправе у складу са одредбама члана 29. став 7. и 8. Закона о пореском поступку и пореској администрацији које није старије од пет дана у моменту подношења захтева за брисање из регистра.

Код оваквог стања ствари, тужени орган налази да је правилно одлучио првостепени орган када је ожалбеним решењем од 19.10.2018. године, одбацио регистрациону пријаву за брисање из регистра привредних субјеката предузетника: АА ПР Ауто такси превоз, такси ББ, ..., због неиспуњавања услова из члана 14, став 1. тачка б) Закона о поступку регистрације у Агенцији за привредне регистре, зато што, у конкретној управној ствари уз пријаву нису приложена документа прописана одредбом члана 29. став 7. и 8. Закона о пореском поступку и пореској администрацији. Ценећи жалбене наводе тужиоца о томе да тужилац није више здравствено способан да обавља регистровану делатност, па да достављање доказа о измирену пореском дугу није у конкретном случају пресудно, тужени орган је нашао да исти не могу утицати на другачију одлуку имајући у виду императивне одредбе члана 29. став 7. и 8. Закона о пореском поступку и пореској администрацији.

Одредбом члана 14. став 1. Тачка б) Закона о поступку регистрације у агенцији за привредне регистре („Службени гласник РС“, број 99/11 и 83/14)

прописано је да, по пријему пријаве регистратор проверава да ли су испуњени услови за регистрацију, и то, између осталог, да ли су уз пријаву приложени прописани документи, чија је садржина и форма одређена законом.

Одредбом члана 17. став 2. истог закона прописано је да ако нису испуњени услови за регистрацију из члана 14. став 1. тачка 2), 5), 6), 7), 8) и 9) овог закона, регистратор доноси решење којим одбацује пријаву и утврђује који услови за регистрацију нису испуњени.

Код наведеног стања ствари, као и неспорног да је тужени орган у ожалбеном решењу цитирао и одредбу члана 17. став 3. Закона о поступку регистрације у Агенцији за привредне регистре, на који начин је оставио тужиоцу могућност да у року од 30 дана поднесе нову регистрациону пријаву уз плаћање половине прописаног износа за регистрацију и имајући у виду цитиране одредбе Закона, Суд налази да је у конкретном случају тужени орган неосновано одбио жалбу тужиоца нашавши да је првостепени орган ожалбеним решењем правилно одбацио пријаву тужиоца за брисање из Регистра привредних субјеката предузетника.

Ово са разлога што је чланом 4. Закона о поступку регистрације у Агенцији за привредне регистре прописано да се на питања која се односе на поступак регистрације и евидентирања, а која овим законом нису посебно уређена примењује закон којим се уређује општи управни поступак. Имајући у виду наведену одредбу, Управни суд налази да, иако су наведеним законом о поступку регистрације уведене специфичности којима се на одређени начин одступа од општих правила управног поступка, регистратор не може да поступа супротно начелима која омогућавају заштиту права странке у остваривању њених права и правних интереса, већ је дужан да омогући успешно и целовито остваривање њених права, као и да правилно, истинито и потпуно утврди све чињенице и околности које су од значаја за законито и правилно поступање у управној ствари. У конкретној управној ствари, по налажењу Управног суда, тужени орган је пропустио да на наведено укаже првостепеном органу чиме тужиоцу није дата могућност да достави тражене доказе потребне за одлучивање о захтеву, нити да обавести орган о разлозима који га спречавају да то учини, што је даље утицало на правилно, истинито и потпуно утврђивање свих чињеница и суштинско разматрање захтева тужиоца, то јест, његове пријаве за брисање из регистра. Поред наведеног, одредбама члана 91. став 1 Закона о привредним друштвима („Службени гласник РС“, број 36/11... и 44/18) прописано је у ставу 1. да предузетник губи својство предузетника брисањем из регистра привредних субјеката, а у ставу 2. истог члана да се брисање предузетника из регистра врши због престанка обављања делатности. Како се у конкретном случају ради о обављању делатности ауто такси превоза, коју тужилац не може да обавља због, на одређени начин неиспуњавања услова у погледу личних квалификација за обављање наведене делатности, то јест због нарушеног здравственог стања које га онемогућава да обавља привредну делатност ауто такси превоза за коју је регистрован, то Суд налази да тужени орган, а ни првостепени, нису ни у поступку по пријави, нити у поступку по жалби, имали у виду наведене одредбе и стварне разлоге за престанак обављања делатности због чега тужилац тражи брисање из регистра. Наиме, истицање тужиоца у жалби да га је првостепени орган довео у веома тежак положај одбацивањем пријаве за брисање из регистра, јер га на тај начин тера да обавља делатност и даље, што може да доведе до тешких последица, како тужиоца, тако и друге учеснике у саобраћају, тужени орган је само оценио као неосноване и без

утицаја на другачије одлучивање у овој управној ствари, док је нашао да је првостепени орган правилно одлучио, имајући у виду формални недостатак због којег је нашао да пријаву треба одбацити, чиме је, по налажењу Суда ускратио право тужиоцу да његова пријава за брисање из регистра привредних субјекта предузетника буде суштински размотрена.

Одредбом члана 141. став 4. Закона о општем управном поступку ("Службени гласник РС", број 18/16) прописано је, између осталог, да образложење мора да буде разумљиво и да садржи и разлоге који су били одлучујући код оцене сваког доказа, прописе и разлоге који, с обзиром на утврђено чињенично стање, упућују на одлуку из диспозитива и разлоге зашто није уважен неки захтев или предлог. Поред наведеног, одредбом члана 168. став 2. Закона прописано је да другостепени орган испитује постојање разлога за побијање решења који су наведени у жалби, што по налажењу Суда, тужени орган није учинио када је нашао да је првостепени орган правилно одбацио пријаву применом одредбе члана 17. став 2. Закона о поступку регистрације у Агенцији за привредне регистре.

Са изнетих разлога, Суд налази да из образложења оспореног решења произилази да тужени није испитао постојање доказа, прописа и разлога због којих је одбачен захтев применом наведене одредбе, чиме је учинио битну повреду правила поступања из одредаба члана 141. став 4, као и да није у довољној мери испитао разлоге за побијање ожалбеног решења у складу са чланом 168. став 2. Закона о општем управном поступку.

Суд је овај спор решио без одржавања јавне расправе, у смислу одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима, којом је прописано да Суд решава без одржавања усмене расправе, само ако је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, или ако странке на то изричито пристану, будући да је због наведених повреда правила поступка оспорени акт незаконит, а што је Суд могао да цени на основу стања у списима, без одржавања јавне расправе, а не ради се о нарочитим случајевима из члана 34. Закона о управним споровима, у којима је обавезна усмена јавна расправа.

Са изнетих разлога, Управни суд је, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, на основу одредбе члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву, а у извршењу ове пресуде тужени орган је дужан да донесе ново и на закону засновано решење о тужиочевој жалби, придржавајући се примедби Суда изнетих у пресуди, у року и на начин прописан одредбом члана 69. став 2. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана: 26.09.2019. године, II-2 У. 22558/18

Записничар
Снежана Петровић, с.р.

Председник већа-судија
Томислав Медвед, с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

AJ